

HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Autor bakalářské práce: **Jiří Homolka**

Název práce: **Tvorba screencastu pro on-line vzdělávání s využitím digitálních technologií.**

Vedoucí bakalářské práce: **Mgr. et Mgr. Michal Mrázek, Ph.D.**

Oponent bakalářské práce: **doc. Ing. Čestmír Serafín, Dr. Ing. Paed. IGIP**

(hodnocení: zvolenou kategorií hodnocení označte x)

1. Problémová oblast (záměr práce)	ano	jen částečně	ne
Problémová oblast závěrečné práce je stanovena v souladu s aktuálními vědeckými poznatky v dané oblasti	x		

2. Cíle práce	ano	jen částečně	ne
Cíle práce jsou formulovány jasně a konkrétně	x		
Cíle práce jsou formulovány v souladu se stanovenou problémovou oblastí.		x	
Cíle odpovídají struktuře závěrečné práce		x	
Stanovené cíle byly naplněny			x

3. Teoretická východiska práce	ano	jen částečně	ne
V práci jsou rozpracovány klíčové kategorie, které zakládají její teoretický rámec.		x	
Téma je náročné na zpracování teoretických poznatků	x		
Autor pracuje s aktuální odbornou literaturou a zdroji		x	
Autor provádí analýzu a hodnocení aktuálního stavu zkoumání v dané oblasti a vyvozuje závěry pro praktickou část práce		x	
Použité zdroje a prameny korespondují s tematickým zaměřením práce	x		
Práce vychází z primárních zdrojů	x		

4. Praktická část práce	ano	jen částečně	ne
Autor volí adekvátní metody a postupy s ohledem na tematické zaměření práce		x	
Autor správně používá metody a postupy sběru a zpracování empirických dat	nerelevantní		
Autor vyvozuje platnost závěrů s ohledem na zjištěné údaje		x	
Praktická část práce je náročná na zpracování empirických dat	nerelevantní		

5. Formální náležitosti	ano	jen částečně	ne
Práce je logicky uspořádána		x	
Práce má přiměřenou stylistickou úroveň		x	
Odkazy a citace jsou v souladu s platnou citační normou			x
Práce má vhodnou grafickou úpravu (úprava textu, grafů, tabulek, příloh atd.)	x		

6. Hodnotící kategorie specifické pro obor	ano	jen částečně	ne
Základy technických věd a informačních technologií pro vzdělávání echnika a technologie v edukaci	x		

7. Připomínky a otázky k obhajobě:

Bakalářská práce je zpracována na téma spojené s využitím screencastu pro on-line vzdělávání. Práce je rozdělena na teoretickou a aplikační část doplněné praktickými ukázkami. Rozsah práce odpovídá stanoveným standardům.

Už v úvodu autor uvádí, že cílem práce je „... seznámit odbornou veřejnost s pojmem screencasting...“ je otázkou zda autor realizoval bakalářskou práci jako závěrečnou práci svého studia, nebo spíše odborný text, monografii, čemuž ale struktura práce neodpovídá. Rovněž je v rozporu s tímto cílem „vytvořit edukační pomůcku a obecný tutoriál...jak pro studenty, tak pro učitele...“. Jedná se tedy o seznámení odborné veřejnosti, nebo o edukační pomůcku pro studenty a učitele, tedy vlastně laiky v dané oblasti? Rovněž v další větě úvodu, kde je uvedeno, že se jedná o asynchronní formu výuky, autor spíše popisuje formu kombinovanou až synchronní, neboť uvádí, že připravené materiály pedagog „...pak na hodině předá studentům...“. Ostatně v teoretické části pak autor uvádí definici pojmů synchronní a asynchronní výuka, takže tyto pojmy by mu měly být dobře známy.

Teoretická část práce je uvozena vysvětlením pojmu „e-learning“. Již v prvním odstavci se autor dopouští několika nepřesností, například e-learning se nepoužívá jen několik let ale několik desetiletí. Pojem samotný byl použit v roce 1999 v USA, ale již předtím existovaly formy výuky, které lze tímto pojmem také označit (například programované učení - vyučovací metoda založená na řízení učební činnosti, 1920 v USA). Rozhodně se však nejedná o „... způsob studia pomocí elektroniky...“ (Elektronika je elektrotechnický obor). V další části se autor věnuje popisu komunikace v kontextu vývoje člověka a funkcím e-learningu – tato část práce, tedy podkapitola 1.2 by mohla být vzhledem k tématu práce více zpracována (autor zde například vůbec nepracuje s pracemi doc. Zounka, doc. Kopeckého a dalších). V kapitole 2 se autor zabývá audiovizuální didaktickým prostředkem. Bohužel však tuto kapitolu neuvedl vymezením pojmu „didaktický prostředek“ ale rovnou rozebírá otázku filmu ve výuce, dále bez jakéhokoli vymezení/vysvětlení v textu přechází na tzv. videotutoriál a následně screencasting – ten však definuje až ve třetí kapitole. Tato kapitola pojednává také o formách screencastu a jeho předpokladech včetně tzv. převrácené třídy. Popis této převrácené třídy je však autorem proveden velmi volně. Zde bych spíše doporučil práce Brdičky nebo Tůmy. V neposlední řadě v této kapitole autor uvádí software použitelný pro tvorbu screencastu. Kapitola 3.3 je nazvána Tvorba screencastu, obsahuje však pouze 3 krátké odstavce a následuje kapitola 3.4 Problematika tvorby screencastu, která také obsahuje 3 odstavce trochu delší. Z obou těchto podkapitol se nelze prakticky nic dozvědět o procesu tvorby screencastu.

Aplikační část je od str. 28. Autor si zde vytkl 2 cíle - vytvořit metodický návod k vytvoření dynamické mapy v Excelu a za použití AutoCADu vytvoření metodického návodu technického výkresu půdorysu. V prvním případě je postup popsán ve 14 bodech

(krocích), ve druhém případě pak ve 38 bodech (krocích). Jedná se o 2 odlišné postupy, které však autor žádným způsobem mezi sebou neporovnává, nýbrž v kapitole 4.4 porovnává 4 programy pro tvorbu screencastu. Autor tyto 4 programy hodnotí v kontextu jím vytvořených screencastů, ale ty jsou zřejmě vytvořeny pouze v Screencast-o-matic. Porovnání programů je provedeno v tabulce 1 na str. 39, a to zcela nedostatečně. Je otázka podle čeho autor definuje snadnost použití, bezpečnost či sdílení? Jediný relevantní údaj je, zda jsou tyto programy zdarma.

V práci postrádám vymezení technických podmínek realizace screencastu. Autor pouze v posledním odstavci kapitoly 4.4 doporučené minimálního rozlišení grafické karty a stupně operačního systému Windows, nejsou zde uvedeny nároky na operační paměť, kvalitu zvuku ani použitelnost v jiných operačních systémech jako Linux či MacOS .

Z hlediska definic pojmů se auto dopustil mnoha opomenutí (viz text výše) mj. také tím, že v práci není definován pojem student – není zřejmé, zda se jedná o žáky ZŠ a SŠ nebo o studenty VŠ, případně účastníky CŽV, rovněž autor pracuje poměrně volně s termínem učitel-pedagog-lektor (dokonce kantor) i když tím zjevně myslí stále jednu osobu - toho, kdo učí, vzdělává.

Po formální stránce nejsou odstavce textu jednotně odsazeny (např. srovnání str. 7 a str. 8). Čísla kapitol obsahují proti pravidlům tečky a seznam literatury není sestaven podle platné normy ISO 690. Jazyk práce je místy poněkud krkolomný (například na str. 13 „První důležitou částí je *Obsah vzdělávání*, který se zabývá kurzy...“ nebo str. 16: „...kantor by mohl zadat studentům...“) a zvláště v druhé části práce je pak až „příliš osobní“ - tedy tímto zcela nevhodný pro záměr autora, tj. vytvořit edukační pomůcku.

Lze konstatovat, že cíle práce byly naplněny pouze částečně. Autorovi se nepodařilo vytvořit edukační pomůcku a zejména obecný tutoriál k usnadnění e-learningu (ani například vysvětlit co to je tutoriál). Srovnání výhod a nevýhod nahrávacích programů bylo provedeno pouze u 4 programů ve 4 kategoriích, které neodpovídají prakticky nic o výhodách či nevýhodách těchto programů pro praktické využití v edukaci

Závěr:

Práce je/není doporučena k obhajobě.

Navržený klasifikační stupeň: F - nevyhovující

V Olomouci dne 12. 7. 2021



.....
oponent bakalářské práce

